

Men nu til noget helt andet, vi nærmer os den 30. maj 1965, hvor Marie og jeg skulle have sølvbryllup. Der blev gjort mange forberedelser. Vi havde bestilt et hus der blev sat op her ude på gårdspladsen, festen skulle være herhjemme.

Aftenen før kom alle vore venner og satte en flot æresport op og med efterfølgende spisning.

Næste morgen kom de igen og vækkede os med fuld musik og sang. Det var en skøn morgen at vågne op til. Vi stod oppe på terrassen og så ned på vore børn og alle vore venner stod der og så flaget blive hejst. Et sådan øjeblik kan ikke forklares, det hele var som i et godt eventyr og dette, at vi var to sunde og raske mennesker der kunne dele lykken. Efter denne oplevelse drak vi alle morgenkaffe og sang nogle sange.???

Vore børn havde både før og under morgenkaffen været virksomme for at det hele skulle gå godt. Da vi kom ind i stuerne og så på alle de gaver der var strømmet ind blev vi igen overrasket. Vore børn havde givet os et helt nyt fjernsyn. Vi havde ikke tidligere ejet et sådan apparat, så glæden blev topmålt hos os.

En al for dyr gave for jer børn, men tusind tak.

Hen under aften strømmede gæsterne ind, slægt og venner blev bænket i huset ligesom en udmærket servering af Marie Bonnegaards gode og vellavede mad blev budt rundt til gæsterne, alt imedens Fuglsangs orkester sendte sine liflige toner ud til et veltilpas og et godt humørende selskab, kun afbrudt af taler og sange. Dagen sluttede med dans til samme orkester og ud på natten da den sidste gæst var gået kunne vi to gamle hvile ørene og se tilbage på en meget vellykket dag, der gav grobund for glæden ved at være sammen i et fællesskab med børn og gode venner.

Det blev atter hverdag for os, vi fortsatte i det daglige arbejde og tiden gik hurtigt. Jørgen var gået i land efter at han havde sejlet i 5-6 år. Han var nu i Forsvarets Efterretningstjeneste ude på Amager, og vi kunne igen samles ved højtiderne.

Julen var den store fest. Vi begyndte altid med at være i kirke juleaften. Marie havde i mange dage forud haft travlt med at fylde alle kagekasserne med dejlige småkager og et par lagkager o.l. Desuden blev der fremstillet et par bakke med de dejlige romkugler, som der hurtigt gik svind i, men det var jo også fristende at nappe en.

Juletræet skulle sættes på fod. Juletræet skulle gerne nå op i nærheden af loftet, ellers var Povl ikke tilfreds.

Marie havde i god tid lagt gåsestegen i oven så den kunne blive gennemstegt til behagelig vederkvægelser for vore gæster, men først fik vi risengrød, hvori der var lagt en mandel.

Nu blev det afsløret hvem der skulle have mandelgaven.

Så bar mor gåsen ind med alt hvad der til høre. Vi gjorde alle hvad vi kunne for at bevise at mors forarbejde og tilberedelse af gåsen var i overensstemmelse med vore ønsker. Snart

var der kun et stakkels skrog tilbage, så nu var vi også godt mætte. Flere af os var i tvivl om der også var plads til dessert.

Efter at bordet var blevet ryddet og opvasken klaret gik vi i gang med juletræet. Vi sang to tre samler og "Højt fra træets grønne top", og så naturligvis "Nu har vi jul igen". Dette gentog sig år efter år, selvom børnene blev store.

Nu var vi godt trætte, men nu kom det spændende, med alle julegaverne – og snart flød hele gulvet med papir, alt imedens der ind imellem lød glade glædesudbrud, når en fik netop det de ønskede.

Nu kom alle godterne på bordet og der blev langet til fadet. Mor var stadig aktiv for nu bød hun på kaffe, en god cigar. Spørgsmålet var så, kunne vi ønske mere på en juleaften, nej lykken var fuldkommen. Der er et gammelt ord der fortæller at vore børn er kun til låns. Efterhånden bliver de voksne og når de har fået en passende alder, finder de på at stifte eget hjem. Ifølge naturens lov, den dag de når til alder og skel (et gammelt udtryk) finder de på at stifte eget hjem.

Det var netop det Jørgen gik og spekulerede på. Han havde mødt en pige, der havde fælles interesser med ham, derfor havde de planer om at holde bryllup. Pigen hed Inge Hansen og var fra København. De blev gift den 19. august 1967 i Godthåbskirken i København. Hendes forældre holdt en dejlig fest for de unge par samt slægt og venner. Otte dage efter gentog festen sig herover, hvor de nygifte + slægt og herboende venner deltog.

Vi havde lejet et hus der blev stiller op herude på gårdspladsen og det hele formede sig festlig og fornøjelig. Nu havde vi jo fået et nyt medlem i familien, det betød noget helt nyt for os – vi var blevet svigerforældre til en god og dejlig pige som vi hurtig blev glad for. De fik en lille lejlighed ude på Amager. Der kunne nok skrives en hel historie om den, men hvor var det en hyggelig lejlighed. Helt i orden at starte på den måde. Den var lille. Ved familiefester o.l., hvor der var 6-8 mennesker så de praktisk på det, de løftede en dør af tog håndtaget ud af døren og lagde døren på et par bukke. Så var der et dejligt bord der passede til stuens størrelse. Her boede de et par år, så byggede de et hus nede i Greve, syd for København.

Lad mig samtidig fortælle at mens de boede her i den lille lejlighed fik de den 24 februar 1970 et dejligt barn, en lille pige der ud i dåben fik navnet Pernille. Der var glæde i det lille hjem, såvel som hos bedsteforældrene.

Tilbage til Fyn. Her stod tiden ikke stille. Birgit bestod sin eksamen som sygeplejerske først 1 marts 1968. Vi deltog i den efterfølgende fest på Odense Sygehus, hvor de aflagde sygeplejerløftet og fik deres eksamenspapir. Det var meget højtideligt. Efter at denne elevtid var afsluttet i Odense fik hun plads på Herning Sygehus.

Men vi må lidt tilbage i tiden.

Povl spillede fodbold i Hillerslev. Når de var ude til kamp var der en medspiller der undertiden kunne finde på at råbe "godt svoger". Til at begynde med gik Povl helt i stå, han skulle da se hvem han fik sådan en ros af. Det viste sig at det var Jørn Oxholm fra Ringe. Han

havde fundet ud af at spille fodbold her ude i Hillerslev . Om det var den eneste grund ved jeg ikke, men foruden at være kammerat med Povl opdagede vi snart, at han var gode venner med Birgit. Det havde vi selvfølgelig ikke noget imod, for vi så hurtigt, at Jørn var et ærligt ungt menneske der havde sunde fremtidsplaner.